YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
10 päivänä helmikuuta 1998 *

Asiassa C-245/95 P,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Eric White ja Nicholas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko vastaan neuvosto, 2.5.1995 antaman tuomion (Kok. 1995, s. II-1381) kumoamista,

muina asianosaisina:

NTN Corporation, Japanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Osaka (Japani), edustajinaan asianajaja Jürgen Schwarze, Düsseldorf, ja asianajaja Malte Sprenger, Düsseldorf, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Claude Penning, 78 Grand-Rue,

Koyo Seiko Co. Ltd, Japanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Osaka (Japani), edustajinaan asianajaja Jacques Buhart, Pariisi, ja barrister Charles Kaplan, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jotka olivat kantajina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

ja joita tukevat

NSK Ltd, Japanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Tokio (Japani), ja sen kahdeksan eurooppalaista tytäryhtiötä eli **NSK Bearings Europe Ltd,** Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), **NSK-RHP France SA,** Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Guyancourt (Ranska), **NSK-RHP UK Ltd,** Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ruddington (Yhdistynyt kuningaskunta), **NSK-RHP Deutschland GmbH,** Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ratingen (Saksa), **NSK-RHP Italia SpA,** Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Milano (Italia), **NSK-RHP Nederland BV,** Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Amstelveen (Alankomaat), **NSK-RHP European Distribution Centre BV,** Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Amstelveen (Alankomaat), ja **NSK-RHP Iberica SA,** Espanjan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajanaan solicitor Robin Griffithin valtuuttamana David Vaughan, QC, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 8 rue Zithe,

väliintulijoina,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Antonio Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa,

ja

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations, kotipaikka Frankfurt am Main (Saksa),

joka oli väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.9.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on yhteisöjen tuomioistuimeen 12.7.1995 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko vastaan neuvosto, 2.5.1995 antamaan tuomioon (Kok. 1995, s. II-1381, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 (EYVL 1992, L 286, s. 2, oikaisu EYVL 1993, L 72, s. 36) 1 artiklan siltä osin kuin siinä otettiin käyttöön polkumyyntitulli NTN Corporationin (jäljempänä NTN) ja Koyo Seiko Co. Ltd:n (jäljempänä Koyo Seiko) osalta.

2 Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL 1988, L 209, s. 1, jäljempänä perusasetus) 2 artiklan 1 kohdassa säädetään periaatteesta, jonka mukaan polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jonka "luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheutuu vahinkoa".

3 Saman asetuksen 4 artiklassa luetellaan tekijät, joilla on merkitystä arvioitaessa, onko yhteisön vakiintuneelle tuotannolle aiheutunut vakavaa vahinkoa taikka uhkaako yhteisön tuotantoa tällainen vahinko taikka onko tämän tuotannon vakiintuminen merkittävästi hidastunut.

4 Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdassa säädetään, että komission tekemä tutkimus "on tavallisesti lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta". Tutkimus voidaan lopettaa useista syistä: se voidaan lopettaa 9 artiklan mukaan siitä syystä, että suojatoimenpiteet ovat tarpeettomia, 10 artiklan mukaan siitä syystä, että kyseiset osapuolet hyväksyvät sitoumuksia, tai siitä syystä, että otetaan 12 artiklan mukaisesti käyttöön lopullisia polkumyyntitulleja.

5 Perusasetuksen 14 artiklan mukaan asetuksia, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voidaan tarkastella uudelleen joko kokonaan tai osittain joko jäsenvaltion pyynnöstä, komission aloitteesta tai myös sen osapuolen pyynnöstä, jonka etua asia koskee ja joka esittää riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua, ja jos vähintään vuosi on kulunut siitä, kun tutkimus on saatettu päätökseen. Tutkimus aloitetaan tällöin uudelleen 7 artiklan mukaisesti, jos olosuhteet sitä edellyttävät.

6 Perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "jos osapuoli, jonka etua asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päättyminen aiheuttaisi uudelleen vahinkoa tai vahingon uhan", komissio ryhtyy tarkastelemaan toimenpidettä uudelleen.

7 Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien kuulalaakerien ja kartiorullalaakerien tuonnissa 24 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1739/85 (EYVL 1985, L 167, s. 3), jota muutettiin asetuksella N:o 2849/92, otettiin käyttöön lopullisia polkumyyntitulleja, joiden suuruus vaihteli 1,2 prosentista 21,7 prosenttiin, sellaisten Japanista peräisin olevien kuulalaakerien osalta, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä. NTN:n valmistamiin tuotteisiin kohdistettiin näin ollen 3,2 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli ja Koyo Seikon valmistamiin tuotteisiin 5,5 prosentin suuruinen polkumyyntitulli.

8 Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (jäljempänä FEBMA) pyysi 27.12.1988, että asetuksella N:o 1739/85 käyttöön otettuja polkumyyntitulleja tarkasteltaisiin uudelleen.

9 Komissio katsoi, että tässä pyynnössä esitettiin riittävästi näyttöä, jotta uudelleentarkastelumenettelyyn ryhtyminen oli perusteltua, ja se aloitti tutkimuksen perusasetuksen 14 artiklan mukaisesti.

10 Neuvosto antoi 28.9.1992 asetuksen N:o 2849/92, jonka 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Asetuksen (ETY) N:o 1739/85 1 artiklassa käyttöön otettuja lopullisia tulleja muutetaan edellä täsmennettyjen tuotteiden osalta seuraavien säännösten mukaisesti:

1) Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa maahan CN-koodiin 8482 10 90 kuuluvia, Japanista peräisin olevia kuulalaakereita, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä.

2) Prosentuaalisena osuutena tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnasta ilmaistu polkumyyntitulli vahvistetaan 13,7 prosentiksi (Taric-lisäkoodi 8677), paitsi jos seuraavat yritykset ovat valmistaneet nämä tuotteet, jolloin sovelletaan jäljempänä esitettyä polkumyyntitullia:

— —

— NTN Corporation, Osaka11,6 prosenttia

— —".

11 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi NTN:n ja Koyo Seikon vaatimukset ja kumosi asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan siltä osin kuin siinä otettiin näiden yritysten osalta käyttöön polkumyyntitulli. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin katsoi, että tietyissä neuvoston tekemissä toteamuksissa oli tosiasioita koskevia virheitä tai oikeudellisia virheitä tai että ne olivat vahingon tai vahingon uhan arvioinnin osalta harhaanjohtavia puutteellisuutensa vuoksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi lisäksi, että uudelleentarkastelumenettelyn saattaminen päätökseen kesti kohtuuttoman kauan.

12 Riita-asian perusteena olevien tosiseikkojen laajemman selvityksen osalta viitataan valituksenalaisen tuomion 1—25 kohtaan.

Muutoksenhaku

13 Komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, palauttamaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi ja velvoittamaan NTN:n ja Koyo Seikon korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Neuvosto ei ole jättänyt vastinetta, mutta se on ilmoittanut yhteisöjen tuomioistuimelle yhtyvänsä komission huomautuksiin. Koska FEBMA ei ole toiminut määräajoissa, se ei ole voinut jättää vastinetta (asia C-245/95 P, komissio v. NTN Corporation, määräys 14.2.1996, Kok. 1996, s. I-553).

14 NTN ja Koyo Seiko vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Toissijaisesti, siinä tapauksessa että valituksenalainen tuomio kumottaisiin, Koyo Seiko vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan asetuksen N:o 2849/92 siltä osin kuin se koskee Koyo Seikoa.

15 Yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi asiassa C-245/95 P, komissio vastaan NTN Corporation, 14.2.1996 antamassaan määräyksessä (Kok. 1996, s. I-559), NSK Ltd:n ja sen kahdeksan eurooppalaista tytäryhtiötä eli NSK Bearings Europe Ltd:n, NSK-RHP France SA:n, NSK-RHP UK Ltd:n, NSK-RHP Deutschland GmbH:n, NSK-RHP Italia SpA:n, NSK-RHP Nederland BV:n, NSK-RHP European Distribution Centre BV:n ja NSK-RHP Iberica SA:n (jäljempänä yhdessä NSK) väliintulijoiksi tukemaan NTN:n ja Koyo Seikon vaatimuksia.

16 NSK vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy NTN:n ja Koyo Seikon vaatimukset ja vahvistaa, että asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan kumoaminen koskee myös NSK:ta, ja että se lisäksi velvoittaa komission korvaamaan NSK:n väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

17 Komissio vaatii, että NSK:n oikeudenkäyntikuluista päätetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lopullisen tuomion yhteydessä.

18 Muutoksenhakunsa tueksi komissio vetoaa kahteen perusteeseen. Se väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen toisaalta tulkitessaan perusasetuksessa tarkoitetun vahingon käsitettä sekä toisaalta tulkitessaan ja soveltaessaan saman asetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohtaa, siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin katsoi, että asetus N:o 2849/92 oli välttämättä kumottava, koska tutkimus kesti liian kauan.

Tutkittavaksi ottaminen

19 Koyo Seiko väittää, että muutoksenhaku on jätettävä tutkimatta sillä perusteella, ettei komissioon voida soveltaa yhteisöjen tuomioistuimen päätöstä, joka koskee määräaikojen pidentämisestä pitkien etäisyyksien vuoksi (yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen liitteessä II oleva 1 artikla) ja jossa todetaan seuraavaa: "Jollei asianosaisilla ole vakituista kotipaikkaa Luxemburgin suurherttuakunnassa, määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien perusteella seuraavasti: — Belgian kuningaskunnan osalta: kaksi päivää — — ." Koyo Seiko täsmentää, että muutosta haettiin kaksi kuukautta ja kaksi päivää valituksenalaisen tuomion tiedoksiantamisen jälkeen eli EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetyn kahden kuukauden määräajan jälkeen, paitsi jos tätä määräaikaa on pidennettävä pitkien etäisyyksien vuoksi, koska komission kotipaikka on Brysselissä. Koyo Seiko katsoo kuitenkin, ettei määräaikaa voida pidentää pitkien etäisyyksien vuoksi, koska oikeudenkäynti on jo käyty ja koska asianosaiset ovat nimenneet edustajansa, jotka puolestaan ovat valinneet prosessiosoitteensa Luxemburgissa.

20 Tältä osin on todettava, että määräaikojen pidentämisestä pitkien etäisyyksien vuoksi tehdyn päätöksen, joka muodostaa yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen liitteen II, 1 artiklassa säädetään, että jollei asianosaisilla ole vakituista kotipaikkaa Luxemburgin suurherttuakunnassa, määräaikoja pidennetään pitkien etäisyyksien perusteella sellaisella määrällä päiviä, joka vaihtelee sen mukaan, kuinka kaukana sijaitsee se jäsenvaltio, jossa kyseisen asianosaisen kotipaikka on.

21 Tämän säännöksen soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan se paikka, jossa kyseisen asianosaisen tavanomainen kotipaikka on, eikä sitä paikkaa, jonka tämä

asianosainen on valinnut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 2 kohdan mukaisesti prosessiosoitteekseen tiedoksiantojen toimittamista varten.

22 Lisäksi on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti viitataan työjärjestyksen 38 artiklan 2 kohtaan, mikä merkitsee, että muutoksenhakuoikeudenkäynti on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä aiemmasta oikeudenkäynnistä erillinen oikeudenkäynti, joten prosessiosoitteen valitsemisella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävää oikeudenkäyntiä varten ei ole vaikutusta mahdollisen muutoksenhaun kannalta.

23 Tämän vuoksi on katsottava, että komission, jonka kotipaikka on Brysselissä, osalta määräaikaa oli pitkien etäisyyksien vuoksi pidennettävä kahdella päivällä. Niinpä 12.7.1995 jätetty valitus 2.5.1995 annetusta tuomiosta, joka annettiin tiedoksi komissiolle 10.5.1995, on otettava tutkittavaksi.

24 NSK:n vaatimusten osalta on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan neljännen kohdan mukaan väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia. Niinpä NSK:n vaatimukset siitä, että asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan kumoaminen koskisi myös sitä, on jätettävä tutkimatta.

Vahinko

25 Komission mukaan vahingon tai vahingon uhan olemassaolon arviointia koskevien perusasetuksen 4 artiklassa olevien perusteiden soveltaminen uudelleentarkastelun yhteydessä merkitsee oikeudellista virhettä.

26 Tämä väite koskee valituksenalaisen tuomion 58—60 kohtaa, joissa todetaan seuraavaa:

"58 Kun on kyse sellaisen asetuksen uudelleentarkastelusta, jolla asetetaan polkumyyntitulleja, perusasetuksessa mainitaan vain sellaisia tekijöitä, jotka on näytettävä toteen tarkastelun aloittamiseksi uudelleen. Ensinnäkin 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos 'uudelleentarkastelu on tarpeen, tutkimus aloitetaan uudelleen 7 artiklan mukaisesti, jos olosuhteet sitä edellyttävät'. Niinpä yhteisöjen tuomioistuin lausui 7.12.1993 antamassaan tuomiossa asiassa Rima Elektrometalurgia vastaan neuvosto (asia C-216/91, Kok. 1993, s. I-6303, 16 kohta) perusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaan viitaten, että 'tutkimuksen aloittaminen, olkoon sitten kyse polkumyyntiä koskevasta menettelystä tai polkumyyntitulleja langettavan asetuksen uudelleentarkastelusta, edellyttää aina riittävää näyttöä polkumyynnin ja sen takia aiheutuneen vahingon olemassaolosta'. Toiseksi perusasetuksen 15 artiklan 3 kohdassa todetaan, että 'jos osapuoli, jonka etua asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päättyminen aiheuttaisi uudelleen vahinkoa tai vahingon uhan', komissio ryhtyy toimenpiteen uudelleentarkasteluun. Niinpä, vaikka perusasetuksessa on säännöksiä niistä tekijöistä, jotka on näytettävä toteen tarkastelun aloittamiseksi uudelleen, se ei kuitenkaan sisällä erityisiä säännöksiä vahingosta, jonka olemassaolo on näytettävä toteen voimassa olevia tulleja muuttavassa asetuksessa.

59 Koska vahingon määrittämisestä perusasetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisessa uudelleentarkastelussa ei ole erityisiä säännöksiä, asetuksessa, jolla muutetaan voimassa olevia polkumyyntitulleja tämän menettelyn päätteeksi, on näytettävä toteen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen vahingon olemassaolo.

60 Siispä on tutkittava, näytetäänkö riidanalaisessa asetuksessa perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vahinko toteen."

27 Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut perusasetusta virheellisesti eikä se myöskään ole soveltanut sopivaa arviointiperustetta vahinkoa arvioidessaan. Virheellisen arviointiperusteen soveltamisella on ollut vaikutusta tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskeviin toteamuksiin samoin kuin valituksenalaisen tuomion 115 kohdassa esitettyyn, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemään johtopäätökseen.

28 Komissio väittää, että uudelleentarkastelussa, johon ryhdytään sen selvittämiseksi, ovatko voimassaolevat toimenpiteet vielä tarpeellisia ja sopivia polkumyynnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi, on otettava huomioon se seikka, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat voimassa. Sovellettava arviointiperuste ei siis ole se, onko yhä olemassa vahinkoa tai vahingon uhkaa, vaan se, jatkuisiko polkumyynti tai vahinko tai ilmenisikö polkumyyntiä tai vahinkoa uudelleen, jos toimenpiteet kumottaisiin.

29 Komissio muistuttaa, että perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdassa edellytetään voimassaolevien toimenpiteiden muuttamista, "jos uudelleentarkastelu — — sitä edellyttää". Tämä varsin yleinen sanamuoto merkitsee komission mukaan sitä, että vahinko on todettava alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä mutta ei muutettaessa polkumyynnin vastaista toimenpidettä. Tästä säännöksestä ilmenee myös, että polkumyyntitulleja voidaan muuttaa, vaikkei, kuten tässä tapauksessa, todeta mitään lisävahinkoa.

30 Komissio väittää, että koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei soveltanut vahinkoa koskevaa sopivaa arviointiperustetta, se totesi valituksenalaisen tuomion 99 kohdassa myös virheellisesti, että neuvosto oli tehnyt oikeudellisen virheen ottaessaan huomioon kyseisen teollisuudenalan taantuman.

31 NTN, Koyo Seiko ja NSK sen sijaan katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut sopivaa arviointiperustetta eli perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitetun vahingon tai vahingon uhkan olemassaoloa oikein. NTN, Koyo Seiko ja NSK nimittäin väittävät, että komissio on keksinyt "vahingon uudelleenilmenemisen vaaraa koskevan arviointiperusteen", jota ei mainita sovellettavassa asetuksessa ja jolla myöskään ei ole merkitystä asiassa. Joka tapauksessa on niin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 111—115 kohdassa nimenomaisesti käsitellyt vahingon uudelleenilmenemistä

koskevaa kysymystä tulkitessaan laajasti vahingon uhkan käsitettä ja että se on päätynyt hylkäämään tämän väitteen lähinnä siitä syystä, että neuvosto oli tehnyt tosiseikkoja koskevia virheitä.

32 Tältä osin on huomautettava, että perusasetuksen 14 ja 15 artiklan mukaan sellaisia asetuksia, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voidaan tarkastella uudelleen.

33 Perusasetuksen 14 artiklassa täsmennetään, että uudelleentarkasteluun, joka suoritetaan aloittamalla tutkimus uudelleen tai aloittamatta sitä uudelleen, ryhdytään, jos osapuoli, jonka etua asia koskee, esittää riittävän näytön olosuhteiden muuttumisesta niin, että uudelleentarkastelu on perusteltua. Perusasetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaan uudelleentarkastelu voi johtaa käyttöönotettujen tullien muuttamiseen, kumoamiseen tai mitätöimiseen.

34 Näin ollen se, ettei perusasetuksen 14 artiklassa viitata vahingon käsitteeseen, selittyy sillä, että ratkaiseva arviointiperuste uudelleentarkasteluun ryhtymiselle ei tämän säännöksen nojalla välttämättä ole vahingon tai vahingon uhkan olemassaolo vaan yleisemmin olosuhteiden muuttuminen, mukaan lukien palaaminen normaaleihin liiketapoihin.

35 Jos osapuoli, jonka etua asia koskee, osoittaa yksityiskohtaisesti, että polkumyyntitullien voimassaolon päättyminen aiheuttaisi uudelleen vahinkoa tai vahingon uhkaa, komissio voi perusasetuksen 15 artiklan mukaisesti ryhtyä tarkastelemaan toimenpidettä uudelleen.

36 On korostettava, ettei missään erityissäännöksessä säädetä tutkimuksesta, johon ryhdytään perusasetuksen 14 ja 15 artiklan mukaisesti aloitetussa uudelleentarkastelumenettelyssä. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomionsa 59 kohdassa, myöskään vahingon määrittelyn osalta ei ole olemassa erityissäännöksiä.

37 Perusasetuksen 14 artiklassa kuitenkin nimenomaisesti viitataan saman asetuksen 7 artiklaan tutkimuksen järjestämisen osalta. Tästä seuraa, että 7 artikla soveltuu erotuksetta sekä alkuperäiseen tutkimukseen että tutkimuksen aloittamiseen uudelleen.

38 Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tutkimus kohdistuu sekä polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin että siitä seuraavaan vahinkoon. Perusasetuksen 7 artiklan mukaan tutkimuksen aloittaminen, olipa kyse sitten polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tai sellaisen asetuksen uudelleentarkastelusta, jolla otettiin käyttöön polkumyyntitulleja, edellyttää aina sitä, että on olemassa riittävästi todisteita polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaolosta (ks. em. asia Rima Eletrometalurgia v. neuvosto, tuomion 16 kohta).

39 Perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa mainitaan ne perusteet, jotka tutkimuksessa on otettava huomioon arvioitaessa vahingon olemassaoloa. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että tiettyjen muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei saa pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana.

40 Tältä osin on korostettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossaan ainoastaan soveltanut — tosin kyseistä oikeuskäytäntöä mainitsematta — yhteisöjen tuomioistuimen sellaista oikeuskäytäntöä, jossa yhteisöjen tuomioistuin on tarkastellut vastaavissa tilanteissa niitä edellytyksiä, joilla neuvosto oli uudelleentarkastelun yhteydessä korvannut hintasitoumukset polkumyyntitulleilla, selvittääkseen, perustuiko kyseisten sitoumusten korvaaminen tuolloin sovellettavan perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa mainittujen perusteiden nojalla oikein määriteltyyn vahinkoon (ks. yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 50 kohta ja asia C-323/88, Sermes, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3027, 27 kohta).

41 Vaikkei vahingon uudelleenilmenemistä koskevaa perustetta mainita perusasetuksessa, on kuitenkin selvää, että uudelleentarkastelussa on tutkittava, voisiko aiemmin käyttöön otetun polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaolon päätty-

minen johtaa uudelleen vahinkoon tai vahingon uhkaan. Tätä tutkittaessa on kuitenkin noudatettava perusasetuksen 4 artiklan säännöksiä.

42 Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se sovelsi perusasetuksen 4 artiklassa mainittuja perusteita selvittääkseen, voisiko asetuksella N:o 1739/85 käyttöön otettujen polkumyyntitullien voimassaolon päättyminen johtaa uudelleen vahinkoon tai vahingon uhkaan.

43 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi perustellusti myös valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdassa, että neuvosto oli tehnyt oikeudellisen virheen ottaessaan huomioon kyseisen teollisuudenalan taantuman, vaikkei perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan näin voida tehdä. Tässä säännöksessä nimittäin säädetään, että "muiden tekijöiden, kuten — — kysynnän vähentymisen aiheuttamaa vahinkoa, joka — — vaikuttaa haitallisesti yhteisön tuotantoon, ei saa pitää polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttamana".

44 Ensimmäinen muutoksenhakuperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

45 Koska se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteama seikka, että neuvosto ei ole näyttänyt toteen perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitettua vahinkoa tai vahingon uhkaa, on riittävä syy asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan kumoamiseen, toista muutoksenhakuperustetta, joka koskee perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohdan rikkomista, ei ole syytä tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

46 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan mukaan sovelletaan valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä *perusteilla*

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Rodríguez Iglesias Gulmann Ragnemalm

Wathelet Mancini

Moitinho de Almeida Kapteyn Murray

Edward Puissochet

Hirsch Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä helmikuuta 1998.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidentti